

Smysl a celek

Všude, kde jde nějak o smysl, záleží všechno na příslušném čase; smysl může být jen aktivně uskutečňován (to znamená zakládán i prosazován nebo naopak ztrácen, tedy ‚konkretizován‘), a to v čase (časově), tj. především v jednání, v aktivitě (nebo nedostatku aktivity), jejich prostřednictvím. Smysl nikdy nemůže být zbavován (ani zbaven) své časovosti, tj. své spjatosti s celkovostí a celky. Jinak tedy platí: smysl může mít jen pohyb, a to pohyb celý, tedy nejen ten, který můžeme označit jako aktuální, ale spolu s tím, který už byl vykonán, i s tím, který vykonán teprve musí (resp. má) být. Co se nemění, co není nijak v pohybu, nemá a nemůže mít „smysl“.

(Písek, 170624-1.)